

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 2Oboer/4/2021
Identifikačné číslo spisu: 7712204433
Dátum vydania rozhodnutia: 23.06.2021
Meno a priezvisko: Mgr. Soňa Pekarčíková
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2021:7712204433.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v exekučnej veci oprávnenej: mal. C. M., nar. XX. L. XXXX., zastúpená matkou I. M., nar. XX. I. XXXX., obe bytom XXX XX J. XX, proti povinnému: I. M., nar. XX. I. XXXX, bytom XXX XX V. XXX, zastúpenému JUDr. Vladimírom Hajdukom, advokátom, so sídlom Murgašova 22, 071 01 Michalovce, o vymożenie bežného výživného od apríla 2012 do budúcnosti mesačne po 90 eur, vedenej na Okresnom súde Michalovce pod sp. zn. 11Er/168/2012, o dovolaní povinného proti uzneseniu Okresného súdu Michalovce zo dňa 29. septembra 2020, č. k. 11Er/168/2012-122, takto

rozhodol:

- I. Dovolacie konanie z a s t a v u j e .
- II. Oprávnenej nárok na náhradu trov dovolacieho konania n e p r i z n á v a .

Odôvodnenie

1. Okresný súd Michalovce (ďalej aj „okresný súd“ alebo „súd prvej inštancie“) uznesením vyššieho súdneho úradníka zo dňa 7. novembra 2016, č. k. 11Er/168/2012-117, priznal súdnemu exekútorovi JUDr. Pavlovi Štukovskému (ďalej len „súdny exekútor“) trovy exekúcie vo výške 116,62 eur, na ktorých úhradu zaviazal povinného a zároveň bola súdnemu exekútorovi uložená povinnosť vrátiť preddavok na trovy exekúcie vo výške 100 eur na účet okresného súdu.

2. Proti predmetnému uzneseniu podal povinný v zákonom stanovenej lehote sťažnosť, v ktorej uviedol, že žiada napadnuté uznesenie okresného súdu, z dôvodu jeho nezákonnosti, zrušiť v celom rozsahu. Vyjadril požiadavku, aby trovy exekúcie uhradil ten, kto exekúciu vyvolal a zaviniť jej zastavenie, t. j. zákonný zástupca - matka oprávnenej. Zároveň poukázal aj na uznesenie Krajského súdu v Košiciach zo dňa 27. októbra 2016, sp. zn. 17CoE/453/2016-109, z ktorého vyplýva, že sama oprávnená v návrhu na zastavenie exekúcie žiadala exekúciu zastaviť v zmysle ust. § 57 ods. 1 písm. c/ zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti a o zmene a doplnení ďalších zákonov (ďalej len „Exekučný poriadok“).

3. Nakoľko sťažnosťou napadnuté uznesenie bolo uznesením súdu prvej inštancie vydaným vyšším súdnym úradníkom, o sťažnosti povinného rozhodoval súd prvej inštancie postupom podľa ust. § 239 a

nasledujúce Civilného sporového poriadku (ďalej aj „C. s. p.“), a to uznesením bez nariadenia pojednávania zo dňa 29. septembra 2020, č. k.11Er/168/2012-122, v ktorom dospel k názoru, že sťažnosť žalovaného nie je dôvodná, v nadväznosti na čo rozhodol o jej zamietnutí postupom podľa ust. § 250 ods. 1 C. s. p.

3.1. V odôvodnení svojho uznesenia sa okresný súd nestotožnil s názorom povinného, ktorý poukázal na ust. § 203 Exekučného poriadku a povinnosť súdu zo zákona skúmať, kto exekúciu vyvolal a kto zavinil jej skončenie, nakoľko v zmysle § 203 ods. 1 Exekučného poriadku vyplýva možnosť súdu, nie jeho povinnosť, zaviazať oprávneného na náhradu trov exekúcie, a to iba z dôvodu, ak k zastaveniu exekúcie došlo zavinením oprávneného, ktorého znaky musí súd vždy posudzovať.

3.2. Súd prvej inštancie zdôvodnil, že v predmetnej veci bola exekúcia síce zastavená na návrh oprávnenej, ale nie bezdôvodne, resp. dôvodom bolo splnenie povinnosti vyplývajúcej z exekučného titulu, avšak až v priebehu exekúcie, a teda k zastaveniu exekúcie nedošlo zavinením oprávnenej. Okresný súd teda sťažnosťou napadnutým uznesením zo dňa 7. novembra 2016, č. k. 11Er/168/2012-117, správne zaviazal povinného na úhradu trov exekúcie, priznaných súdnemu exekútorovi vo výške 116,92 eur. Nakoľko boli súdnemu exekútorovi priznané trovy exekúcie, ktoré uhradí povinný, sú zároveň rozhodol o povinnosti súdneho exekútora vrátiť súdom poskytnutý preddavok vo výške 100,-eur (podľa ust. § 197 ods. 2 a 3 Exekučného poriadku).

4. Vzhľadom na vyššie uvedené závery okresný súd sťažnosť povinného zo dňa 23. februára 2017 postupom podľa ust. § 250 ods. 1 C. s. p. ako nedôvodnú zamietol.

5. Proti uzneseniu okresného súdu podal dňa 23. októbra 2020 povinný (ďalej aj „dovolateľ“) dovolanie (na č. l. 127 spisu), v ktorom navrhol, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej aj „dovolací súd“ alebo „najvyšší súd“) uznesenie okresného súdu č. k. 11Er/168/2012-122 zrušil z dôvodu jeho nezákonnosti a „ohýbania zákona“ v prospech súdneho exekútora. Prípustnosť dovolania odôvodnil s poukazom na ust. § 420 a § 421 ods. 1 C. s. p.

5.1. Dovolateľ namieta, že v uznesení okresného súdu č. k. 11Er/168/2012-122, si výrok a odôvodnenie vzájomne nekorešponujú, nakoľko argumenty opodstatňujúce výrok rozhodnutia nie sú logické a vo vzájomnej súvislosti, sú nezrozumiteľné, nepresvedčivé a nespĺňajú žiaden legitímny cieľ. Zároveň vytkol súdu prvej inštancie neprimeranú zdlhavosť konania, nerešpektovanie ustanovení zákona č. 233/2019 Z. z. o ukončení niektorých exekučných konaní a o zmene a doplnení niektorých zákonov a vyjadril presvedčenie o tom, že existujú dôvody osobitného zreteľa (opatera ťažko zdravotne postihnutého brata povinného, osobné a majetkové pomery povinného), odôvodňujúce posúdenie povinnosti úhrady trov exekúcie povinným.

6. Súd prvej inštancie uznesením zo dňa 10. novembra 2020, č. k. 11Er/168/2012-135, uložil povinnému, aby predložil súdu plnú moc zvoleného advokáta na jeho zastupovanie pred dovolacím súdom a súčasne, aby uviedol v čom rozhodnutie súdu a jeho postup považuje za nesprávny a uviedol dovolacie dôvody podľa ust. § 420, resp. § 421 C. s. p., zároveň s predložením listinných dôkazov, ktoré považuje za potrebné k veci pripojiť.

7. Dňa 14. decembra 2020 doručil dovolateľ súdu prvej inštancie doplnenie svojho dovolania (na č. l. 140 spisu), kde uviedol, že splnomocnenie na dovolacie konanie pre JUDr. Vladimíra Hajduka predložil súdu už v podaní zo dňa 23. októbra 2020 (na č. l. 130 spisu), celá dôkazová situácia sa nachádza už v konaní pred okresným súdom sp. zn. 11Er/168/2012, ktorý týmto žiada predložiť a opätovne uviedol dovolacie dôvody § 420 a § 421 ods. 1 C. s. p.

8. Dovolateľ dňa 16. apríla 2021 zaslal súdu prvej inštancie podanie (na č. l. 154 spisu), v ktorom uviedol, že na doplnenie dôkazovej situácie dovolacieho konania namieta zákonnú prekážku exekučného konania v súlade so zákonom č. 233/2019 Z. z. o ukončení niektorých exekučných konaní a o zmene a doplnení niektorých zákonov, ustanovenia ktorého sa podľa dovolateľa vzťahujú aj na predmetnú vec a v zmysle ktorého sa postupne zastavia všetky exekúcie staršie ako 5 rokov, ak bude splnená ich vymožitelnosť. Žiada preto dovolací súd, aby „konanie sp. zn. 11Er/168/2012-122 v celom rozsahu zastavil“ a priznal dovolateľovi „náhradu súdneho poplatku a trov konania a trov od vymáhajúcej súdnej

exekútoriky“.

9. Najvyšší súd najskôr skúmal, či sú dané procesné predpoklady, za splnenia ktorých môže konať o dovolaní povinného.

10. Podľa ust. § 161 ods. 1 C. s. p., ak tento zákon neustanovuje inak, súd kedykoľvek počas konania prihliada na to, či sú splnené podmienky, za ktorých môže konať a rozhodnúť (ďalej len „procesné podmienky“).

11. Procesné podmienky v civilnom sporovom konaní, i napriek tomu, že ich Civilný sporový poriadok ako základný procesný predpis výslovne nevypočítava, možno považovať za predpoklady (existujúce tak na strane súdu ako i na strane strán sporu), ktoré musia byť nevyhnutne splnené, aby sa dosiahol cieľ civilného sporového konania. Procesné podmienky obsahovo vyjadrujú predpoklady rozhodovania vo veci samej a súd ich skúma ex offo. Ak súd pri ich skúmaní dôjde k záveru, že v konaní ide o taký ich nedostatok, ktorý nemožno odstrániť, konanie zastaví § 161 ods. 2 C. s. p.). Medzi tieto procesné podmienky nepochybne patrí aj funkčná príslušnosť súdu na prejednanie veci vyplývajúca zo zákona.

12. Z podania povinného, či už z hľadiska formálneho (najmä označenia opravného prostriedku) ako i obsahového (predovšetkým citácie relevantných zákonných ustanovení, ako aj argumentácie dôvodov a vymedzenia toho, čo strana sporu žiada), možno vyvodíť, že tento procesný úkon povinného v predmetnej veci, ktorým napadol uznesenie okresného súdu, je dovolaním v zmysle § 419 a nasl. C. s. p.

13. Podľa ust. § 34 C. s. p., o odvolaní rozhoduje krajský súd, ak tento zákon neustanovuje inak.

14. Podľa ust. § 35 C. s. p., o dovolaní rozhoduje najvyšší súd.

15. Podľa ust. § 419 C. s. p., proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa.

16. Z citovaných zákonných ustanovení vyplýva, že najvyšší súd je funkčne príslušný rozhodovať iba o dovolaniach, ktoré smerujú proti rozhodnutiam odvolacích súdov; tzn. prípady, v ktorých je rozhodnutie krajského súdu rozhodnutím odvolacieho súdu. Dovolaním nie je možné napadnúť rozhodnutie súdu prvej inštancie, z čoho vyplýva, že dovolanie možno podať až po predchádzajúcom podaní odvolania.

17. V predmetnej veci však rozhodnutie okresného súdu, ktorým bola zamietnutá sťažnosť povinného proti uzneseniu okresného súdu vydaného vyšším súdnym úradníkom, o priznaní trov exekúcie súdnemu exekútorovi a zaviazaní povinného na ich úhradu, nie je rozhodnutím odvolacieho súdu vydaného v rámci odvolacieho konania. Funkčná príslušnosť najvyššieho súdu na prejednanie podaného dovolania preto nie je daná.

18. Chýbajúca funkčná príslušnosť ktoréhokolvek súdu na prejednanie určitej veci, ktorá inak patrí do právomoci súdu, predstavuje neodstrániteľný nedostatok podmienky konania.

19. Najvyšší súd preto konanie o dovolaní povinného proti uzneseniu okresného súdu podľa ust. § 419 C. s. p. v spojení s ust. § 161 ods. 2 C. s. p. zastavil bez toho, aby preskúmal vecnú správnosť napadnutého rozhodnutia.

20. Rozhodnutie o nároku na náhradu trov dovolacieho konania dovolací súd neodôvodňuje (ust. § 451 ods. 3 veta druhá C. s. p.). O trovách dovolacieho konania rozhodol najvyšší súd podľa ust. § 256 ods. 1 C. s. p. v spojení s ust. § 453 ods. 1 C. s. p.

21. Toto rozhodnutie prijal Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte pomerom hlasov 3 : 0 (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 1.

mája 2011).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.